

ת"פ 59006/08/18 - כתב ערוץ 13 - אלמוג בוקר נגד מדינת ישראל, אלכסנדר קוזיר

בית משפט השלום בקריית גת

ת"פ 59006-08-18 מדינת ישראל נ' קוזיר

בפני	כבוד השופטת טל לחיאני שהם
מבקש	כתב ערוץ 13 - אלמוג בוקר
נגד	
משיבים	1. מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד רפאל אביב 2. אלכסנדר קוזיר ע"י ב"כ עו"ד איתמר סיון

החלטה

לפני בקשת המבקש להתיר פרסום תיעוד חזותי של חקירת המשיב 2 בתחנת המשטרה באשדוד מיום 08/03/17, בה נחקר תחת אזהרה בגין האירוע נשוא כתב האישום בתיק זה (להלן: "הדיסק").

רקע

1. כנגד המשיב 2 הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בניגוד לסעיף 380 לחוק העונשין תשל"ז-1977.

בעובדות כתב האישום נטען כי ביום 08/03/17 תקף הנאשם את המתלונן בכך שהכה בו בראשו באמצעות אבן. כתוצאה ממעשה התקיפה נחבל המתלונן.

2. בתיק זה התנהל משא ומתן ארוך בין המאשימה לבא כוח הנאשם ואף התקיים הליך גישור לפני. בסופו של יום הודיעה המאשימה ביום 18/10/20, כי בהסכמת ב"כ הנאשם - היא חוזרת בה מכתב האישום.

משכך, ביום 20/10/20, בהתאם לסמכותי על פי סעיף 94(ב) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב-1982 הוריתי על ביטול כתב האישום.

טיעוני הצדדים

3. בבקשתו טוען המבקש כי כתב האישום שהוגש לבית המשפט התבסס, בין היתר, על הודאת הנאשם בחקירתו השנייה

עמוד 1

במשטרה - חקירה שתועדה בדיסק נשוא בקשה זו.

לטענת המבקש, תיעוד הוידאו של חקירת הנאשם במשטרה מעלה כי הנאשם מעולם לא הודה בחקירתו והחוקר סילף את דבריו עת כתב בתיעוד החקירה בכתב על ידו מלל העולה ממנו הודאה של הנאשם בביצוע העבירה המיוחסת לו.

לדבריו, התנהלות החוקר אף הופנתה לחקירה במחלקה לחקירות שוטרים.

במצב דברים זה, טוען המבקש כי קיים אינטרס לפרסום הדיסק שכן זכויות הנאשם כנחקר נרמסו במהלך חקירתו, ויש בפרסום הדיסק עניין ציבורי רב, הן לצורך יצירת הרתעה בקרב גורמי אכיפת החוק והן לצורך טיהור שמו של הנאשם מהעוול הציבורי שנעשה לו.

4. ב"כ המשיבה 1 התנגד לבקשה וטען כי המותב אשר אצלו יש לדון בבקשה זו הוא המותב שדן כיום בת"פ **79869-12-20**, אשר בבסיסו כתב אישום שהגישה מח"ש כנגד החוקר בגין ביצוע עבירה של שיבוש מהלכי משפט בנוגע לחקירתו את המשיב 2 במקרה דנן (להלן: "**ההליך האחר**"). לטענתו, מאחר וההליך האחר טרם הסתיים, למעשה יש בהחלטה בבקשה זו כדי להוביל לחשיפת ראיה במסגרת הליך שעדיין מתנהל.

לחילופין, טען כי המשיבה 1 מתנגדת לבקשה הן מאחר ולמשיב 2 אין אינטרס בפרסום הקלטת, במיוחד בשים לב לעמדת בא כוחו אשר עתר לפרסמה תוך טשטוש תווי פניו, והן לאור הוראת **סעיף 71א לחוק בתי המשפט [נוסח משולב]**, תשמ"ד-1984 (להלן: "**חוק בתי המשפט**").

ביום 03/02/21 הודיע ב"כ המשיבה 1 כי העמדה שהוצגה על ידו במעמד הדיון משקפת אף את עמדת מח"ש - המאשימה האחר.

5. ב"כ המשיב 2 לא התנגד לבקשה, אך עתר כי לאור נתוניו האישיים של הנאשם - הדיסק יפורסם ללא פרטים מזהים שלו ותוך טשטוש פניו.

6. לבקשת בית המשפט, ביום 07/02/21 הגיש עו"ד לאמש, המייצג את החוקר בהליך האחר, את תגובתו לבקשה בה הביע התנגדותו למבוקש.

בתגובתו הצטרף ב"כ החוקר לעמדת המאשימה לפיה המותב המתאים לדון בבקשה הוא המותב שמנהל את התיק האחר, שכן שם ההליכים עדיין תלויים ועומדים. כמו כן, טען כי **סעיף 13 לחוק סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים)**, תשס"ב-2002 (להלן: "**חוק חקירת חשודים**") הוא סעיף עונשין ולא סעיף פרוצדורלי המאפשר פניה לבית המשפט בבקשה להתיר הפרסום.

לגופם של דברים טען כי לאור עמדת ב"כ המשיב 2, בו עתר לפרסם את הקלטת תוך טשטוש פניו, הרי שאין בפרסומה כדי "לנקות" שמו של המשיב 2.

זאת ועוד, ב"כ החוקר טען כי פרסום הדיסק יש בו כדי לפגוע בכלל הסוב - יודיצה הקבוע ב**סעיף 71 לחוק בתי**

המשפט, וכיפרסום הדיסק פוגע בזכויות מרשו כנאשם ועשוי להשפיע על המותב שדן בעניינו בהליך האחר, ועל כן אף פוגע בטוהר אותו הליך פלילי.

דין והכרעה

7. סעיף 13 לחוק חקירת חשודים שכותרתו "איסור פרסום קלטת - עונשין" קובע כהאי לישנא:

"המפרסם תיעוד חזותי או קולי של חקירה, כולו או חלקו, בלא רשות בית משפט, דינו - מאסר שנה; לענין סעיף זה, "חקירה" - לרבות חקירה בידי רשות אחרת המוסמכת לחקור על פי דין, שהוצא לגביה צו לפי סעיף 16(ג)".

צודק ב"כ החוקר כי סעיף זה הוא סעיף עונשי בעיקרו, אלא שבתוך הסעיף קיימת הוראה פרוצדורלית כיצד ניתן להימנע מביצוע העבירה - קבלת אישור של בית המשפט. משכך, יש לדחות טענתו כאילו מכוח סעיף 13 לחוק חקירת חשודים לא ניתן לפנות בבקשה מתאימה לבית המשפט.

בעניין זה אף אפנה להחלטת בית המשפט העליון בע"פ 2476/15 רשות השידור (בפירוק) נגד מדינת ישראל ואח' (05/04/16) (להלן: "פס"ד רשות השידור") בו התייחס בית המשפט העליון לסעיף זה כאל מקור סמכות ופרס שיקולי בית המשפט בהתייחסו לבקשות מסוג זה.

כך יוצא כי בשים לב לתוכן הסעיף וכותרת החוק, אין איסור על פרסום תוכנה של חקירת חשוד אלא על פרסום התיעוד החזותי או הקולי של חקירה שכזו ללא אישור בית המשפט.

8. בבש"פ 4275/07 רשות השידור נגד מדינת ישראל (17/09/07), עסק בית המשפט העליון בהיקף הסעיף ותכליותיו.

לענייננו רלבנטית הקביעה כי האיסור אינו תחום לתקופה מסוימת, אלא הוא חל הן על התקופה הקודמת לפתיחת המשפט (ככל שנפתח), הן במהלכו, ואף לאחר שהסתיים. כאמור, בית המשפט אף עמד על תכלית הוראת החוק - החשש כי פרסום תיעוד חזותי או קולי של קלטת חקירה יפגע בטוהר ההליך השיפוטי ותקינותו, הפגיעה בפרטיות ובכבוד האדם העלולות להתלוות לפרסום שכזה.

משכך, הגם שלמעשה מדובר באותו תיעוד - חקירת המשיב 2 על ידי החוקר, בתיק שלפניי מדובר בחקירתו של החשוד ובהליך האחר מדובר בראיה המתעתדת לכאורה ביצוע העבירה על ידי הנאשם.

לאור האמור, תכלית סעיף 13 לחוק חקירת חשודים רלבנטית דווקא להליך שהתנהל לפניי, ועל כן ברי כי המותב הרלבנטי בבקשה זו הוא המותב אליו פנה המבקש, שכן במסגרת התיק שהתנהל לפניי - קלטת החקירה מהווה תיעוד חזותי של חקירת חשוד שפרסומה מותנה באישור בית המשפט.

אציין כבר עתה כי, כפי שיפורט בהמשך, העובדה שהמותב הרלבנטי הוא המותב הנוכחי איננה מסירה מעליו את החובה לבחון פגיעה אפשרית בצד ג', במקרה דנן - החוקר וההליך האחר המתנהל כנגדו, ומשכך הבקשה תיבחן גם בראי האינטרסים הנוספים ולא בראיה צרה של ההליך שלפניי בלבד.

9. משקבעתי כך, אגש לבחון השיקולים השונים לצורך מתן החלטה -

בפס"ד רשות השידור עמד בית המשפט העליון על האינטרסים המתנגשים בהוראת **סעיף 13 לחוק חקירת חשודים** - מחד גיסא הגנה על פרטיותם וכבודם של נחקרים וצדדים אחרים שעניינם עולה בחקירה, כמו גם מניעת פגיעה במוסד החקירה הפלילית ובנכונות עדים פוטנציאליים להעיד, לצד הבטחת תקינות ההליך השיפוטי הפלילי, ומאידך גיסא עקרון פומביות הדיון, הנגזר מעקרונות חופש הביטוי וזכות הציבור לדעת, העומדים בתשתית המשטר החוקתי-דמוקרטי.

בפסק דין זה פירט כבוד השופט נ. הנדל רשימת שיקולים, לא סגורה, שעל בית המשפט לשקול בטרם הכרעה בבקשה מסוג זה:

"ראשית, נקבע כי "על בית המשפט לשוות לנגדו כי הכלל שקבע המחוקק לעניין זה הינו באיסור הפרסום, וכי התרתו אמורה להיות מסווגת כחריג לכלל" (עניין זדורוב, עמ' 13). על מבקש ההיתר לשכנע כי מתקיימות נסיבות מיוחדות ואינטרס משמעותי המצדיקים חריגה מהכלל...

שנית, לנוכח התכלית של הגנה על כבודם ופרטיותם של הנחקרים, יש להביא בחשבון את עמדתם.... שלישית, כפי שעולה במפורש גם מעניין זדורוב ומעניין תורג'מן, ובאופן המתיישב עם לשונו הרחבה של סעיף 13 לחוק חקירת חשודים - בהחלטה האם לאסור על הפרסום יש להביא בחשבון גם את האינטרסים של צדדים שלישיים, שאינם הנחקרים, העלולים להיפגע מהפרסום ולשקול את טובתם. רביעית, יש לתת את הדעת לשלב הדיוני בו מצוי ההליך המשפטי... ככל שמדובר בשלב מוקדם יותר, כך תיטה הכף לעבר איסור פרסום החקירה, מחשש להשפעה על ניהולו התקין של המשפט וטוהר ההליך. ...

חמישית, יש לשקול את מידת העניין הציבורי שבבסיס בקשת הפרסום. "העניין הציבורי לצורך היתר פרסום קלטת חקירה צריך להיות בעל משקל ומשמעות, שיש בהם כדי לגבור על הזכות לפרטיות של נחקרים, עדים וצדדים שלישיים שעלולים להיפגע מהפרסום. לאור האינטרסים המתמודדים בסוגיה זו, לא די בכך ש"העניין לציבור" בפרסום יהיה ערטילאי. נדרש, כי פרסום קלטת החקירה יהיה בעל חשיבות ממשית לצורך בחינת התנהלות הגורם השלטוני, והמשטרה בכללו, וכי ישרת אינטרס ציבורי חשוב וממשי..."

שישית, סוגיית המידתיות..."

א. אינטרס ציבורי - טרם מתן ההחלטה צפיתי בקלטת המתעדת את חקירת המשיב 2 תחת אזהרה, ערכתי השוואה בין מה שתועד בהקלטה לבין דברי החשוד כפי שנרשמו על ידי החוקר. כמו כן, עיינתי בחקירה נוספת של המשיב 2, בדו"ח עימות ובמזכר הבהרה המתייחס לעימות זה.

לאחר שעיינתי בחומר המפורט, באתי לכלל מסקנה כי קיים אינטרס ציבורי משמעותי בפרסום הקלטת, שכן קיים שוני משמעותי בין דברים שנרשמו בתיעוד הכתוב של החקירה לבין אופן התרחשות החקירה ודברים שאמר או לא אמר

המשיב 2 בהיותו חשוד.

יש בשוני זה כדי לפגוע פגיעה משמעותית בזכויותיו של החשוד בחקירה, ומשכך פרסום קלטת המתעדת פגיעה שכזו, יש בה אינטרס ציבורי ברור.

אציין כי על אף שערכתי השוואה מדוקדקת בין תיעוד החקירה הכתובה לתיעוד החזותי של החקירה - מצאתי שלא לפרט כל ההבדלים, וזאת בשל קיומו של הליך פלילי שתלוי ועומד כנגד החוקר.

על אף האמור, מצאתי לנכון לציין כי הגם שקיים צדק מסוים בדברי ב"כ החוקר שקיימת, במידה מסוימת, לקיחת אחריות מצד המשיב 2 במהלך העימות - לקיחת אחריות זו נעשתה רק לקראת סוף העימות, לאחר מתן הסבר ברור ואחר לאירוע. בנוסף, לקיחת אחריות זו אינה עולה בקנה אחד עם דברים שנרשמו במזכר ההבהרה. ובכל מקרה, כפי שעולה מהשוני הברור בין תיעוד החקירה בכתב לתיעודה החזותי - יש להתייחס באופן זהיר ביותר לדברים שנרשמו מפי המשיב 2 אף במהלך העימות.

ב. עמדת החשוד - כמפורט לעיל, עמדת החשוד התקבלה באמצעות בא כוחו, שלא התנגד לבקשה, אך עתר כי פניו של החשוד יטושטשו בשל נסיבותיו האישיות. ודוק, המבקש לא התנגד לבקשה זו.

צודקים ב"כ המשיבה 1 וב"כ החוקר כי בכך יש כדי להקטין באופן משמעותי את האינטרס בטיהור שמו של המשיב 2, אלא שמלכתחילה סבורני כי ניתן להסכים שבמקרה דן האינטרס הפרטי של המשיב 2 לטיהור שמו איננו האינטרס העיקרי אלא קיים אינטרס רחב יותר, כפי שפורט לעיל.

ג. עמדת צד ג' - כמפורט לעיל, ב"כ השוטר טען לפגיעה באינטרס של מרשו לניהול הליך הוגן ולחשש מהשפעה על בית המשפט בהליך האחר. בעניין זה הפנה אף לכלל הסוב - יודיצה.

ראשית, כפי שניתן לראות לעיל, בית המשפט העליון קבע כי בין יתר השיקולים יש לשקול את השלב בו מצוי ההליך ולא קבע באופן קטגורי כי כל זמן שההליך המשפטי מתנהל לא ניתן לפרסם התיעוד החזותי.

מעבר לאמור, **סעיף 71 לחוק בתי המשפט** אוסר פרסום דבר על עניין פלילי התלוי ועומד בבית משפט במטרה להשפיע על מהלך המשפט או תוצאותיו.

מסופקני אם פרסום הדיסק יהיה בו כדי להשפיע על המותב הדן בהליך האחר, ובכל מקרה ניתן לצמצם באופן משמעותי הסיכוי להשפעה בקביעה כי פרטי השוטר ופניו לא יפורסמו.

מעבר לאמור אציין כי בבסיס כלל הסוב- יודיצה יש היגיון רב בשל החשש מהשפעה לא כשרה על ניהול ההליך, אלא שבמסגרת **סעיף 71 לחוק בתי המשפט** נקבע סעיף עונשין ולא סעיף פרוצדורלי במסגרתו יש לפנות לקבלת אישור בית המשפט. דהיינו, ככל שהמבקש יפעל לפרסום ומאן דהוא יסבור כי בהתנהלותו המבקש פעל באופן המעלה חשד סביר לביצוע כל יסודות העבירה, תהא פתוחה בפניו הדרך לפנות לגורמים הרלבנטיים.

ד. השלב בו מצוי ההליך - ההליך שהתנהל לפני הסתיים לא מכבר בחזרת המאשימה מכתב האישום. יש להניח כי הדבר נבע אף מאופן התנהלות החקירה בתיק דנן, כך שבדין אין בפרסום הקלטת כדי לפגוע בניהול ההליך שלפניי.

כמו כן, בהתייחסותי לעיל לפגיעה האפשרית בצד ג' - למעשה אף התייחסתי לשיקול זה ביחס להליך האחר.

10. בשוקלי כלל השיקולים, כמפורט, כאשר שיוויתי לנגדי מחד גיסא את האינטרס הציבורי המשמעותי בחשיפת התנהלות מסוג זה על ידי גורמי אכיפת החוק, תוך ציפייה כי חשיפה שכזו תוביל להעלאת מודעות החשודים לזכויותיהם כמו גם הרתעה של גורמי אכיפת חוק משימוש בכוחם שלא כדין, ומאידך גיסא את החשש מפגיעה אפשרית בניהול ההליך האחר כנגד החוקר כתוצאה מפרסום הקלטת - באתי לכלל מסקנה כי יש להיעתר לבקשה, תוך קביעת תנאים שיבטיחו העדר פגיעה בפרטיות הנחקר ובניהול ההליך הפלילי האחר.

בעניין זה אף שקלתי את העובדה כי קלטת החקירה מהווה ראיה שתוגש לעיון בית המשפט בהליך האחר, ככל שיתנהלו הוכחות בתיק, ומשכך בלאו הכי ייחשף השופט לתוכן הקלטת האמורה. כמו כן, גם אם לא ייחשף השופט בהליך האחר לתוכן הקלטת - יש להניח כי פרסומה בתקשורת, ללא חשיפת פרטי הנחקר והשופט, לא יהא בה כדי להשפיע על שיקול דעתו של השופט.

סוף דבר, אני מתירה פרסום הדיסק, בכפוף לטשטוש פניהם של החוקר והמשיב 2, ותוך איסור פרסום פרטים אישיים של השניים.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, כ"ט שבט תשפ"א, 11 פברואר 2021, בהעדר הצדדים.